

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

לבקש שנה טובה

לקראת השנה החדשה נוהגים לכתוב 'פדיון נפש' ולבקש שנה טובה ומתוקה. כותבים את השם הפרטי המלא ושם האם, ומציינים את המשאלות הדרושות. רצוי להחליט קודם לכן החלטה טובה של התחזקות בענייני תורה ומצוות. לאחר מכן נהוג להניח את המכתב באחד מספריו של הרבי מליובאוויטש, ולשגרו כדי להניחו על הציון הקדוש (מס' הפקס: 001-718-7234444).

בתי הכנסת הפתוחים

צעירי חב"ד מרחיבים את מפעל 'בית הכנסת הפתוח'. בתי חב"ד ברחבי הארץ הקימו יותר משלוש מאות מנייני תפילה לראש השנה וליום הכיפורים, לציבור שאינו רגיל ללכת לבית הכנסת כל ימות השנה. התפילות נערכות במאהלים גדולים וממוזגים, באולמות ציבוריים ובבתי חב"ד, והבאים גם נהנים מהדרכה מסודרת במשך התפילה. פריטים באתר www.kipur.org.

הפקות חגים

שלל הפקות חדשות לקראת חודש החגים, מבית צעירי חב"ד: מדרוך תשרי מהודר, ובו כל מה שצריך לדעת על חגי תשרי. סדרת עלוני הסברה על ראש השנה, יום הכיפורים וסוכות, תקיעת שופר והקפות. לוח שנה בשפה הרוסית. יהדות טיווי מגישה תקליטור הרצאות וניגונים על חודש תשרי. להשיג בבתי חב"ד או בטל' 072-2770100.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
6:41	7:18	7:03	6:37
7:38	8:16	7:54	7:31

פרקי אבות: פרק ה-1

315 בתי חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

מידת הסליחה האין-סופית

הלוא לפני שנה ושנתיים ושלוש עמדנו באותו מקום, ביקשנו, הבטחנו, הצהרנו על דף חדש. והנה אנחנו שוב פה, עם אותן משובות, אותן נפילות

אמירת סליחות. אפשר לפתוח דף חדש (צילום: מגדל אור)

השבת הזאת נקראת 'שבת סליחות', כי במוצאי השבת יצאו טרפו גם קהילות אשכנז לאמירת הסליחות, לאחר שבקהילות ספרד כבר אומרים סליחות מראש חודש אלול. בחצות הלילה יתכנסו המונים בבתי הכנסת ויאמרו בלבבות רוטטים: "לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים... לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך... נא אל תשיבנו ריקים מפניך".

המילים האלה מבטאות את תחושות ליבנו, בבואנו לבקש סליחה ומחילה מבורא העולם על מעשינו בשנה החולפת. עוד שנה עברה, האוגמנם עשינו בה מה שראוי היה לעשות? כל אחד ואחד יודע בתוך ליבו עד כמה גדול הפער בין מה שהיה צריך להיות ובין מה שקרה בפועל במהלך השנה החולפת.

מוחל וסולח

תחושות ליבנו, בבואנו לבקש סליחה ומחילה מבורא העולם על מעשינו בשנה החולפת. עוד שנה עברה, האוגמנם עשינו בה מה שראוי היה לעשות? כל אחד ואחד יודע בתוך ליבו עד כמה גדול הפער בין מה שהיה צריך להיות ובין מה שקרה בפועל במהלך השנה החולפת.

כאן עלולה להתעורר תהייה. הלוא לפני שנה ושנתיים ושלוש עמדנו באותו מקום, ביקשנו, הבטחנו, הצהרנו על דף חדש. והנה אנחנו שוב פה, עם אותן משובות, אותן נפילות, אותו סיכום דל של שנה תמימה. וכי אין בנו בושה לבוא ולבקש שוב מחילה וסליחה?

אלא שבזה הקב"ה נבדל מבני האנוש: אדם, אם נפגע פעם אחת וסלח, ואחרי כן פגעו בו שוב - יתקשה לסלוח שנית. ודאי שיקבד עליו לסלוח שלישית ורביעית. אבל הקב"ה אין-סופי, וגם מידת הסליחה והמחילה שלו אין-סופית. הוא יכול לסלוח פעם ופעמיים ושלוש וארבע - עד אין-סוף. אם רק באים אליו בלב שלם, מתוך חרטה אמיתית ותשובה שלמה - יסלח וימחל.

סוד הסליחות

חז"ל מספרים שסוד הסליחות נתגלה לדוד המלך: "היה דוד המלך יודע שעתידי בית המקדש להיות חרב... והיה דוד מצטער על ישראל, במה יתכפרו עוונותיהם. אמר לו הקב"ה... יעמדו לפניי באגודה אחת ויתוודו על עונם, ויאמרו לפניי סדר סליחות, ואני אענה אותם".

עיקרון של הסליחות הוא אמירת י"ג מידות הרחמים: 'ה' ה', א'ל רחום וחנון, ארץ אפיים ורב חסד ואמת, נוצר חסד לאלפים, נושא עוון ופשע וחסאה ונקמה'. את י"ג מידות הרחמים לימד הקב"ה למשה רבנו לאחר שבני ישראל חטאו בעגל, כמו שהתורה מספרת: "ויעבור ה' על פניו ויקרא, ה' ה' א'ל רחום וחנון וגו'".

בתלמוד מובא מאמר מופלא של רבי יוחנן: "אלמלא מקרא כתוב, א"אפשר לאומר. מלמד שנתעטף הקב"ה כשליח ציבור, והראה לו למשה סדר תפילה. אמר לו: כל זמן שישראל חוטאים, יעשו לפניי כסדר הזה ואני מוחל להם".

זה סודה המיוחד של אמירת הסליחות, שבזכותה

גאולה אפילו מקצה השמים

הדברים כפשוטם וממילא לא יאמינו לכל דבריהם. אך מאחר שהתורה מדברת כך, יכלו גם המרגלים להשתמש בביטוי זה.

גאולה מספקות

לכן כאשר התורה מבקשת לבטא את גדולתה של הגאולה העתידה היא נוקטת 'לשון הבאי' ואומרת שגם אם יהודי יהיה נידח "בקצה השמים" – אף משם יגאל אותו הקב"ה. לעומת זה, בפרשת התוכחה, שבה הקב"ה מזהיר את עם ישראל שלא יחטא וייענש בגלות, אין עניין להעצים את העונש, ולכן התורה מסתפקת בביטוי "מקצה הארץ ועד קצה הארץ".

במובן הרוחני הגלות "בקצה השמים" רומזת ליהודי העוסק בתורה (שניתנה מן השמים), אלא שהוא נתקל בקושיים ובספקות הטורדים את מנוחתו. והתורה מבטיחה כי "משם יקבצך ה' אלוקיך ומשם יקחך". אם יתייגע בתורה, יזכה שהקב"ה יאיר את עיניו ויבהיר לו את הספקות, עד שיבוא אל הגאולה השלמה.

(שיחות קודש תשל"ז כרך ב, עמ' 604)

אמרת השבוע

איפה צריך לעיין

חזן אחד בא בחודש אלול אל הצדיק רבי מרדכי מנדבורנה, ועשה במחיצתו את חודש התשובה. כמה ימים לפני ראש השנה בא להיפרד מרבו לפני שובו לביתו.

"למה אתה ממחרת כל-כך לשוב?", שאלו הצדיק.

"שליח ציבור אני, ועליי לעיין היטב במחזור ולהסדיר את תפילתי", השיב החזן.

חיך הצדיק ואמר: "האמן לי, המחזור עומד בעינו בדיוק כדאשתקד. מוטב שתנצל ימים אלה כדי לעיין בתוך נפשך ולהסדיר את מעשיך..."

פתגם חסידי

"לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים" – הצדקה האמיתית שנותן לנו הקב"ה, שתהיה לנו בושת פנים, שנחוש בושח על פחיתותנו (רבי משה מקוברין)

נוקטת את הלשון "קצה השמים".

היה מצופה מרש"י, שפירושו נועד להסביר את פשוטו של מקרא, לבאר את משמעות הביטוי הזה, אולם רש"י אינו מתייחס לכך כלל, ומכאן שהוא מניח שהלומד את הדברים כפשוטם לא יתמה לנוכח הביטוי "בקצה השמים".

לשון הבאי

המפתח להבנת הדברים נמצא בפרשת דברים, כאשר משה רבנו מזכיר לבני ישראל את דברי ההפחדה של המרגלים "אֶחֱינּוּ הַמָּסַח אֶת לִבָּנוּ לֵאמֹר... עַרְיָם גְּדַלְתָּ וְצִוִּיתָ בְּשָׂמַיִם". כיצד היו המרגלים יכולים לספר על ערים הבנויות בשמים, בשעה שהכול יודעים כי דבר כזה אינו אפשרי?

מפרש שם רש"י: "דיברו הכתובים בלשון הבאי". רש"י אינו אומר "דיברו המרגלים בלשון הבאי", אלא מדגיש שה'כתובים' דיברו בלשון הבאי. שכן אילו זו לא הייתה דרכה של תורה, גם המרגלים לא היו יכולים להשתמש בשפה כזו, מתוך חשש שהשומעים יקבלו את

בפרשתנו התורה מבטיחה שהגאולה העתידה תתעלה על קודמותיה ותהיה גאולה שלמה ומוחלטת. הקב"ה יגאל את כל היהודים מכל העולם, שלא כגאולות מגלויות קודמות שבהן היו יהודים שנותרו בגלות. ובלשון הפסוק: "אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקֶצֶה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ".

אך על-פי פשוטו של מקרא הפסוק הזה אינו מובן. מה הפירוש "אם יהיה נידחך בקצה השמים"? בני-אדם חיים על פני האדמה ולא בשמים. מובן שאפשר לפרש את הדברים במשמעות רוחנית ולומר שמדובר ב'שמים' רוחניים, אך הדבר אינו מתיישב עם פשוטו של מקרא.

ביטוי חריג

התמיהה גדלה לנוכח העובדה שמדובר בביטוי חריג גם בשפת התורה עצמה. בפרשה הקודמת נכתב על הגלות: "וְהִפְיָצָךְ ה' בְּכָל הָעַמִּים, מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאָרֶץ". גם בפרשת ראה מופיע ביטוי דומה: "מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאָרֶץ". שם אין התורה

מן המעיין

ניצבים | מאת הרב אליעזר ברוד

הקב"ה מברך

בשבת זו אין אנו מברכים את החודש, אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו מברכו, ובכוח זה אנו מברכים את שאר חודשי השנה. ברכתו של הקב"ה היא "אתם ניצבים היום" – קיימים ועומדים בדן בראש השנה.

(הבעל שם טוב)

חג מכוסה

בשבת האחרונה בחודש אלול אין מברכים את חודש תשרי, כדי לערבב את השטן שלא ידע מתי חל ראש השנה. רמז לדבר בפסוק "תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו" – שיהיה יום החג מכוסה ולא יפרסמוהו.

(מנהגים)

אגודה אחת

"אתם ניצבים היום כולכם" (דברים כט, ט). אימתי אתם ניצבים? כשתהיו אגודה אחת כולכם. בנוהג שבעולם, אדם נוטל אגודה אחת של קנים בבת אחת, שמא יכול הוא לשברם. ואילו אחד אחד, אפילו תינוק יכול לשברם. וכן אתה מוצא שאין ישראל נגאלים עד שיהיו אגודה אחת.

(ילקוט שמעוני)

אחדות של ברית

"אתם ניצבים... לפני ה' אלוקיכם" (דברים כט, ט). לאחדות אמיתית אפשר להגיע רק כאשר עומדים "לפני ה' אלוקיכם", כדי להיכנס עמו

בברית. אחדות זו אינה מוגבלת לזמן מסויים ולמטרה מסויימת, אלא היא מקיפה את האדם כולו, עם כל כוחותיו ובמשך כל ימי חייו.

(הרבי מליובאוויטש)

השלמה הדדית

כל הסוגים שבעם ישראל הם גוף גדול, שבו כל חלק משלים את חברו. כשם שהראש זקוק לרגל כדי להגיע למחוז חפצו, כך ראשי העם זקוקים לפשוטי העם. כל אחד ואחד יכול למצוא בעצמו חיסרון מסויים שאינו קיים בחברו, ובעניין זה חברו משלימו.

(לקוטי תורה)

ידידות נצחית

"לעברך בברית ה' אלוקיך" (דברים כט, יא). המטרה של כריתת ברית בין שני ידידים היא להבטיח שלא תיפסק ידידותם לעולם, גם אם יגיעו למצב שהשכל יצדד בביטול הידידות שביניהם. אף כאן, כריתת הברית בין הקב"ה ובין ישראל מורה על התקשרות והתחברות עצמונית, על-שכלית, שאינה בטלה לעולם.

(לקוטי תורה)

הכול שווים

"כולכם לפני ה' אלוקיכם". כולם שווים בעיניו. אין "ראשיכם", "זקנים" ו"שוטרים" חשובים ומיוחסים בעיניו יותר מ"חוטב עציך" ו"שואב מימך".

(כלי יקר)

תקיעת הניצחון

פייביש קרמר היה בן עשר כאשר כאבי אוזניים עזים תקפו אותו. הכאבים גברו והלכו והרופאים לא מצאו להם מזור. הרופאים המליצו על תרופות חזקות יותר – ללא הועיל.

משפחתו של פייביש התגוררה בעיר שאץ שברומניה. אביו של פייביש החליט לשלוח את הילד אל הרבי, האהבת ישראל' מוויז'ניץ. למרבה השמחה באותה עת בא הרבי לבקר בעיירה הסמוכה, ופייביש נשלח לבדו, בעגלת נוסעים, אל הרבי.

זה היה בשנת תרצ"ב. פייביש בא מצוייד בפתקת בקשה מאביו. בליבו חשש כיצד יעמוד לבדו מול הרבי ומניין ישאב עוז לפצות את פיו. בלילה לן אצל קרובי משפחה, ולמחרת יצא לבית הכנסת להתפלל שחרית במחיצת הרבי.

בית הכנסת היה מלא מפה אל פה. כולם רצו את קרבת הרבי, והצפיפות הקשתה על פייביש לגשת אל הרבי. בסוף התפילה זיהה פתאום הזדמנות להסתגל אל חדרו של הרבי בשעה שהצדיק נכנס להחליף את תפילין של רש"י בתפילין של רבנו תם.

ליבו הלם בפראות. עכשיו עמד לבדו מול הרבי בחדרו. הצדיק פנה אל הילד בחיוך מרגיע. "למה אתה בוכה?", שאל ברוך.

פייביש הושיט ברעד את הפתקה ולחש: "כואבות לי האוזניים".

הניח הרבי את שתי ידיו על אוזניו של פייביש ובירכו: "מעשה – לעולם לא תבכה!".

כעבור רגע הוסיף ושאל: "מה שמך, יקירי?".

"פייביש", ענה הילד.

"הקשב לי, פייביש", הרצינו פניו של הרבי, "שמי ישראל בן ציפורה הגר, ראשי התיבות של מילות הפסוק 'ענך ה' ביום צרה'. בכל פעם שתחוש כאב או תהיה בצרה – תאמר 'ישראל בן ציפורה הגר, ענך ה' ביום צרה' – והכול יסתדר".

פייביש הנהן בראשו בהתרגשות ומיהר להיפרד מן הרבי. הוא שב לביתו וכאב האוזניים חלף כלא היה.

חלפו השנים. עבים שחורים התקדרו מעל שמי אירופה. פייביש נלקח למחנה כפייה סמוך לעיר מוגילב.

ייסורים רבים עברו עליו בגיהנום הנאצי, אך תמיד הייתה סגולתו של

הרבי לנגד עיניו. לא אחת היה שרוי בסכנת חיים מיידית וניצל בדרך נס.

יום אחד התרחש אחד הניסים הבולטים שחווה. אחד ממפקדי המחנה היה קצין ושמו קרייטשמר. משום מה זכה פייביש להתחבב על חיית האדם זו, ומדי פעם בפעם היה

מטיל עליו משימות אישיות.

באותו יום הורה לו קרייטשמר לזמן אליו יהודי פלוני, כדי שהלה יטפל בניקוז בור הביוב העמוק של המחנה. היהודי נדרש לרדת לתחתית הבור, שהיה מלא רפש טובעני, ולנקז את תכולתו לבור סמוך.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

הבטיחה תורה

כותב הרמב"ם (הלכות תשובה פרק ז, הלכה ה): "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו, ומיד הן נגאלין". כלומר, הגאולה תלויה בתשובה. הקשר בין השתיים אינו רק על ש"מפני חטאינו גלינו מארצנו", וממילא כאשר נשוב בתשובה על חטאינו תתבטל הגלות. יש קשר מהותי ופנימי בין התשובה לבין הגאולה.

תורת החסידות מסבירה את מהות התשובה על ידי המשלת הקשר שבין יהודי לקב"ה – לאש. את הפסוק: "כי ה' אלוךך אש אוכלה הוא", מפרשת החסידות: הקשר שלך עם הקב"ה, כמוהו כאש. כשם שאש זקוקה לתנאים בסיסיים כדי לבעור ולדלוך, כך הקשר שלך עם הקב"ה זקוק לתנאים מתאימים שיאפשרו את קיומו.

תנאי האש

התנאים הבסיסיים הדרושים לקיומה של להבה הם שניים: א) חומרי בערה מתאימים, שבהם תוכל להלהבה להיאחז; ב) שלא יפגעו בה חומרי כיבוי, דוגמת מים ועפר. אש שלא ניתנים לה חומרי דלק מספקים או שנשפכים עליה חומרי כיבוי, דועכת וכבה.

גם ה'להבה' שבין היהודי להקב"ה זקוקה לשני התנאים הללו: א) 'חומרי דלק' שזיזו וילבו אותה, שהם לימוד התורה וקיום מצוות עשה, שהם מעין 'חומרי בערה' בעבור 'אש' האהבה לקב"ה; ב) היא צריכה להישמר מפגיעת 'חומרי כיבוי', שהם כל הדברים שאסרה התורה, אשר פוגעים ב'אש' האהבה לקב"ה ועלולים לגרום לדעיכתה.

כשיהודי לומד תורה, מקיים את מצוות עשה ונזהר מלעבור על איסורי התורה, הוא מזין ושומר בהתמדה את הקשר שלו עם הקב"ה. לעומת זה, אם לא למד תורה, אם לא קיים כיואת את המצוות, אם עבר על מצוות לא-תעשה – פגע ב'להבת' הקשר עם הקב"ה. הוא גרם להקטנתה, לעמעומה ואף לדעיכתה, השם ישמרנו.

חשיפת האמת

זה המצב שבו שרוי יהודי שחטא, ושעכשיו זקוק לתשובה. הוא עומד לפני בעיה ממשית: איך לחזור ולהבעיר את ה'להבה' שנפגעה? איך לתקן את כל מה שהיה חסר ל'אש' ואת כל הדברים השליליים ש'נשפכו' עליה?

כאן מקומה של התשובה. היא מביאה 'אש' ממקור אחר, ממקום שבו החטא והעוון אינו יכול לפגוע. יש לנו דוגמה ל'אש' זאת, שאינה זקוקה לחומרי בערה ושאינה נפגעת על ידי מים ועפר: האש' הטמונה בצור החלמיש. אפשר להשקיע את האבן הזאת שנים רבות במים, אך ברגע שנוציאה מהמים ונכה בה, יפרוץ הניצוץ.

'אש' מעין זו קיימת גם ביהודי. זה הקשר העמוק והפנימי בין נשמתו האלוקית ובין הקב"ה. קשר זה קיים לנצח ואינו נפגע לעולם. ל'אש' זו רמז הקב"ה למשה רבנו, לאחר חטא העגל, באומרו: "ושמתך בנקרת הצור". בכך רמז ל'אש' הפנימית, דוגמת האש' שבצור החלמיש, שקיימת בלב היהודי.

כאשר היהודי מתחרט מעומק הלב על ריחוקו מהקב"ה ועל האהבה לה' שנפגעה ואולי כבתה, הוא מגיע אל אותה 'אש' פנימית הקיימת לעולם. הוא חושף את הקשר העצמותי, הבלתי-תלוי, בינו לבין בוראו. וכאשר 'אש' זו מתגלית בנפשו, היא דומה ללהבה ענקית שמבעירה מחדש את האש' שנפגעה. עליך אין דבר העומד בפני התשובה.

זה גם הקשר בין התשובה לגאולה: אף הגאולה באה לגלות את עומק המציאות של הבריאה. אף היא נועדה לגלות את אמיתותו של העולם הקיים – את העובדה שהאמת האלוקית היא האמת היחידה של המציאות. התשובה, החושפת את פנימיות היהודי, מביאה את הגאולה שתחשוף את פנימיותה של הבריאה.

קרייטשמר עצמו פיקח על המלאכה. היהודי ירד לעומק הבור באמצעות סולם נייד, ואחז בו בל ישקע. כשהחל במלאכתו, הורה הנאצי לפייביש בחיוך שטני: "משוך את הסולם".

פייביש נחרד. משמעות הדבר הייתה מוות ודאי של היהודי האומלל בבור הביוב. באין ברירה משך את הסולם. היהודי החל לשקוע לאטו.

לפתע באו שליחים מן המפקדה וזימנו בבהילות את קרייטשמר. פייביש ניצל את ההזדמנות ומיהר להחזיר את הסולם. היהודי, שכבר היה באפיסת כוחות, ניצל.

כעבור זמן ראה קרייטשמר את היהודי מתהלך במחנה, והבין מיד כיצד נחלץ מבור המוות. הוא ירה ביהודי, וכעת התפנה לטפל בפייביש.

בפיק ברכיים הובל פייביש אל הנאצי, וזה הביט בו בעיניים מזרות אימה. "כרע על ברכיך", פקד ושלף שוב את אקדחו. פייביש הבין כרע על ברכיו אך העמיד לנגד עיניו את דמותו של האהבת ישראל', המברכו ומבטיחו שלעולם לא יכבה עוד.

הנאצי החליט להתעלל בטרפו ולשחק עמו ברולטה רוסית. הוא טען את אקדחו בכדור יחיד, גלגל את התוף באקראי, וסחט את ההדק ככוונו את הקנה לעבר ראשו של פייביש.

לחיצה ראשונה – לא-כולם. לחיצה שנייה – כקודמתה. גם בפעם השלישית והרביעית לא נפלט כדור.

"פייביש!", קרא הנאצי המשועשע, "אלוקים אוהב אותך! אתה משוחרר".

פייביש ידע עוד תלאות רבות, אולם יד ההשגחה הצילה אותו. הוא נמלט מן המחנה, זכה לעלות ארצה והקים דור ישרים. "מאז ברכתו של הרבי", גילה, "מעולם לא פחדתי!".

עשרות שנים שימש תוקע בבית הכנסת 'ישורון' בירושלים. לפני שלוש שנים כבר הגיע לגיל שיבה ונחלש מאוד. בנו ניסה להניאו מכוונתו לתקוע במוצאי יום הכיפורים.

פייביש ציווה על בנו לתמוך בו בדרכו לבימה. בקושי רב טיפס במדרגות, הצמיד את השופר לשפתיו, ותקע בו במלוא כוחו. קול התקיעה נישא ברמה. זו הייתה תקיעה ממושכת, רמה ואיתנה. פייביש תקע עד שאזל האוויר בריאותיו.

כשסיים, הסב את פניו לעבר בנו. עיניו ברקו באור חדש. "זה הניצחון שלי על הגרמנים!", אמר בהתרגשות. כעבור חודשיים השיב את נשמתו לבוראו, זקן ושבע ימים.

(תודה לבנו, ר' אריק קרמר)

בן הקיבוץ שמעורר הקלאים

עידוד לשמיטה. מיסוק בשדה, השבוע

זכות גדולה

מיסוק מתאר מפגש שקיים השבוע עם הקלאים: "אני אומר לו: 'שלום עליכם יהודי, הגעתי מטעם קרן שעוסקת בענייני שמיטה'. החקלאי שואל: 'מה זה?', ואני משיב: 'יש מצווה בתורה, מצוות שמיטה, הנהוגה אחת לשבע שנים. יש רבים שרוצים לקיימה ואינם יכולים, כי אין להם קרקע ואין הם חקלאים. אתה, צדיק, יש לך זכות גדולה לקיים את המצווה'."

"החקלאי מתבונן בי ותוהה: 'צדיק? מי אני בכלל?'. בתגובה, אני מצטט לו את דברי שמואל לשאול: 'הלוא אם קטן אתה בעיניך, ראש שבטי ישראל אתה', ומרחיב לו על דבר המצווה. הדברים נגעו לליבו, והוא החליט להיענות". מיסוק מספר על חקלאי ממושב שדה עוזיהו, שרעייתו הצטרפה למסע השכנוע, כשאמרה לו: 'אתה גם חשמלאי, שמור על השמיטה ונתפרנס מעבודות ששמל שנה אחת'. האיש התרצה."

בזכות השבת

לדבריו, מבצע 'צוק איתן' גרם לחקלאים רבים מהדרום להחליט לשמור שמיטה. "אנשים מחפשים רוחניות", מסביר מיסוק ומספר כי לא אחת הוא בא לחזק ונמצא מחוזק: "יש חקלאי ממושב ורד ירחו, אברהם זילברשטיין שמו, שקיבל עליו לשמור שבת, בעקבות בקשה אישית

הטלפון של ר' אברהם מיסוק (40), חסיד ברסלב, תפוס רוב שעות היום. חקלאים נועצים בו לקראת שנת השמיטה המתקרבת, בין השאר באפשרות של 'זריעה מוקדמת'. הוא עונה לכולם באדיבות ומדריך אותם שלב אחר שלב.

מיסוק פעיל מטעם 'קרן השביעית', המסייעת לחקלאים שומרי השביעית. זה יותר מחצי שנה הוא עסוק בדבר אחד בלבד: איתור חקלאים המוכנים לשמור שמיטה. "מטרתי להגיע לחקלאים רבים ככל האפשר ולעודד אותם בקיום המצווה המיוחדת", הוא מסביר.

הבטחה שמתממשת

מיסוק נולד בקיבוץ ובצעירותו חזר בתשובה. "גדלתי בסביבה חקלאית, והרקע הזה מסייע כיום לעבודתי", הוא מספר. "לפני כמה חודשים פנה אליי חבר והציע לי להצטרף לפעילות לקראת השמיטה. כל חקלאי הוא עולם לעצמו. יש הצריכים רק חזק, ויש מי שמבולבלים לגמרי וצריכים הסברים ברורים על המצווה."

מדוע חקלאי שאינו שומר מצוות יסכים לשובת שנה שלמה ממלאכתו? מיסוק משיב: "כשמעוררים נכון את החקלאי - הוא מביע נכונות לקיום המצווה. צריך רק 'להדליק' אותו. לשומרי השביעית יש, כידוע, ברכה לשפע מהקב"ה, הבטחה שמתממשת פעם אחר פעם. וגם קרן השביעית תומכת כספית בחקלאים."

פינת ההלכה מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

הכנות לחג ולשבת

שאלה: איך עושים 'עירוב תבשילין' בערב ראש השנה הקרוב?

תשובה: השנה חל ראש השנה בימים חמישי ושישי. כדי שיהיה מותר לבשל ולעשות מלאכות בחג השני לצורך השבת תיקנו חז"ל לעשות בערב החג 'עירוב תבשילין' ('ה'עירוב' מתיר עשיית מלאכות רק בחג השני לצורך השבת, אבל לא בחג הראשון לצורך החג השני או לצורך השבת).

מכינים תבשיל חשוב (נתח בשר, דג, ביצה מבושלת או קופסת טונה או סרדינים) בשיעור 'כזית' (27 סמ"ק לפחות), וכמורכן לחמנייה או פיתה בשיעור 'כביצה' (54 סמ"ק לפחות), ומניחים אותם למשמרת. בזמן שמייחדים אותם למטרה זו מברכים: "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם, אשר קידשנו במצוותיו וציוונו על מצוות עירוב", ומוסיפים: "בעירוב הזה יהיה מותר לנו לאפות ולבשל ולהטמין ולהדליק נר

ולתקן ולעשות כל צרכינו מיום טוב לשבת".

את הלחם והתבשיל יש לשמור (כמובן במקרה) לפחות עד שמסיימים לעשות בחג את כל ההכנות לשבת. ומצווה מן המובחר לברך על הלחם 'המוציא' (אם הוא כיכר שלמה) בסעודת שבת, ויש הנוהגים לברך עליו בסעודה שלישית.

את הבישולים וההכנות ביום השני יש לעשות בעוד היום גדול, כדי שיהיה אפשר ליהנות מהתוצאות בחג עצמו.

מי ששכח לעשות עירוב תבשילין, או שעשה ונאכל העירוב בטרם הספיק להכין לשבת, ישאל רב מוסמך כיצד עליו לנהוג.

בחז"ל נוהגים בכל האמור (עירוב תבשילין והדלקת הנרות) גם בערב חג הסוכות ובערב שמיני עצרת (החג האחרון), החלים גם כן בימי חמישי ושישי.

מקורות: תשו"ע ושו"ע אדמו"ר הזקן סי' תקיד וסי' תקכו.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים
368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'
63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

